

В РОЗПАЛІ— СЕСІЯ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордену Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

ЗА НАУКОВІ РАБОТНИКИ

РІК ВИДАННЯ XXXVII
№ 18 (1038)
18 ЧЕРВНЯ 1971 р.
Ціна 2 коп.

ЗА КАНДИДАТІВ БЛОКУ КОМУНІСТІВ І БЕЗПАРТІЙНИХ

Минулої неділі в усіх містах і селах країни проходили вибори до Верховних Рад союзних і автономних республік, крайових, обласних, окружних, міських і районних, селищних і сільських Рад депутатів трудящих.

Радянські люди віддали свої голоси за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних — кращих синів і дочок народу.

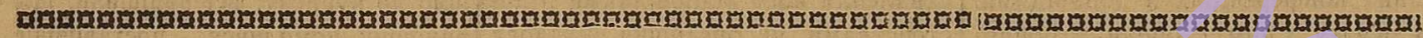
Вибори пройшли в обстановці особливого піднесення політичної і трудової активності трудящих, викликаного історичними рішеннями XXIV з'їзду партії. З величезною увагою напередодні виборів слухала вся країна промову Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева на зборах виборців Бауманського округу Москви. Голосуючи за кандидатів у депутати Рад, робітники, селяни, інтелігенція країни голосували тим самим за політичну платформу блоку комуністів і безпартійних в основі якої — курс XXIV з'їзду

КПРС, що накреслив велику програму значного підвищення рівня життя народу.

У багатьох виборчих округах більшість виборців проголосували в першій половині дня.

Одноставно проходило голосування в округах, де балотувалися кандидатами в депутати Верховних Рад союзних республік керівники Комунистичної партії і Радянського уряду. Виборці Бауманського, Фрунзенського, Ленінградського округів столиці з великим піднесенням голосували за кандидатів у депутати Верховної Ради РРФСР товаришів Л. І. Брежнева, О. М. Косигіна, М. В. Підгорного.

Екіпаж орбітальної наукової станції «Салют» надіслав радіограму, в якій говориться, що космонавти віддають свої голоси за мудру зовнішню і внутрішню політику рідної Комунистичної партії, за втілення в життя грандіозних планів нової п'ятирічки. (ТАРС).

ВРУЧЕННЯ НАГОРОД

Нещодавно відбувся VI районний огляд студентських наукових робіт вузів Центрального району нашого міста.

Засідання відкрив секретар Центрального райкому партії І. Є. Крук, який розповів про завдання й мету студентських наукових товариств вузів міста в світлі рішень XXIV з'їзду партії.

Огляд стану наукових робіт студентів в районі зробив професор нашого університету В. О. Федосєєв.

Учасники заслухали декілька доповідей, які визнані журі огляду найкращими. Потім відбулося вручення нагород тим, хто одержав перші премії, і оголошено роботи, за які присуджуються другі та треті премії.

Перші премії одержало 13 студентів нашого вузу. Це—Л. Озернюк-Біляєва, Л. Кіщенко, А. Перехрест (історичний факультет), С. Яцко, В. Веселов (юридичний факультет), В. Василевський, М. Дохманов (механіко-математичний факультет), В. Скоробагатова (філологічний факультет), Є. Островська (хімічний факультет), Г. Дмитрієва (біологічний факультет), А. Шувалов (геолого-географічний факультет), Г. Шатов (факультет РГФ), А. Фельдман, Л. Богданов (фізичний факультет).

Вітаємо переможців з нагородою і бажаємо їм подальших творчих успіхів.

ВІСТІ З АУДИТОРІЙ

ФІЗИКИ

Успішно склали іспит з фізики другокурсники другої групи фізичного факультету. Доцент В. В. Міхо відзначив відмінними оцінками відповіді трьох студентів. 9 осіб мають «добре», останні — «задовільно».

Друга група четвертого курсу фізичного факультету склала іспит з теоретичної механіки, який приймав доцент М. П. Коваленко. Сім чоловік показали відмінні

знання, сім — добрі. Три студенти мають зустрітися з викладачем вдруге — при екзаменуванні виявили незадовільні знання.

Успішно складають четвертокурсники іспити з спецкурсів.

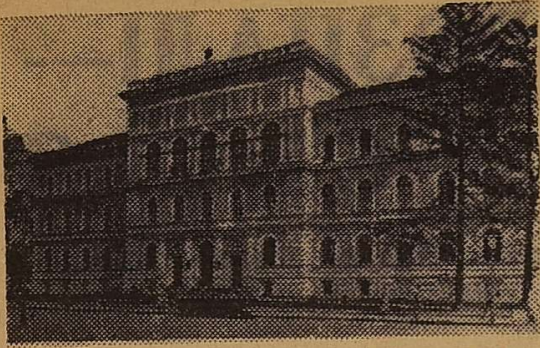
Непогано почали другу в житті сесію першокурсники фізичного факультету. Диференційований залік з основ технічного креслення, який приймали викладачі К. Норкін та Т. Голкова, склали майже всі. Тільки один студент не одержав заліку.

СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ СЕСІЯ

1. «Природні умови Одеської області для організації курортів» — така тема дипломної роботи Людмили Боскіної з геолого-географічного факультету, яку вона успішно захистила.
2. Перед іспитом (студенти фізичного факультету — фото зліва). Фото В. Шишина.

ФОТООБ'ЄКТИВ РОЗПОВІДАЄ

МІЦНІЄ СПІВДРУЖНІСТЬ

Договір

ПРО СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ СЕГЕДСЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ІМЕНІ А. ЙОЖЕФА І ОДЕСЬКИМ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Здійснюючи міждержавні угоди про радянсько-угорське культурне співробітництво й беручи до уваги досвід здійснення на практиці першого договору про співробітництво між обома університетами в 1965—1970 рр., ректор Сегедського університету ім. А. Йожефа професор Ф. Марта і ректор Одеського університету ім. І. І. Мечникова професор О. В. Богатський, намагаючись максимально розвинути взаємне співробітництво всіх кафедр і факультетів обох університетів, забезпечити найбільш повний обмін інформацією і ділове співробітництво між суспільними організаціями обох університетів і будучи переконаними в тому, що тісна дружба і взаємодопомога обох університетів є реальним внеском у велику справу зміцнення непорушної дружби між нашими народами і соціалістичними країнами, домовились про нижченаведене:

§ 1

Систематично розвивати і зміцнювати відношення братської дружби і співробітництва, що склалися між двома університетами, використовуючи для цієї мети всі наявні можливості для взаємних контактів, обміну інформацією, виконання спільних наукових досліджень, широкого співробітництва між суспільними організаціями, обміну професорами, викладачами і студентами.

§ 2

Проводити взаємний обмін: а) нормативними матеріалами про питання вищої освіти; б) навчальними планами; в) планами наукових робіт і публікаціями з наукової роботи; г) матеріалами, що розповідають про досвід адміністративного управління університетом, про роботу суспільних організацій

обох університетів; д) інформаційними матеріалами для публікації не менш одного разу на 2 місяці змінних сторінок в газетах, що друкуються обома університетами; е) публікаціями обох університетів між їхніми бібліотеками.

§ 3

Систематично підтримувати взаємну інформацію: а) про реформи в галузі вищої освіти і нові тенденції у викладанні фундаментальних наук; б) про взаємозв'язок і допомогу з боку університетів системі середньої освіти; в) про найбільш важливі наукові публікації.

§ 4

Всіляко підтримувати встановлення особистих контактів між завідувачами кафедр і співробітниками факультетів з метою взаємного обміну науковою інформацією, обміну досвідом в підготовці кадрів для соціалістичного і комуністичного будівництва і заключення конкретних угод між кафедрами про виконання спільних наукових досліджень.

Вважати доцільним проведення регулярних зустрічей ректорів і проректорів по учбовій і науковій роботі з метою вироблення конкретних планів обміну і співробітництва на кожний рік і складання зведеного плану спільних наукових досліджень.

§ 5

З метою розвитку спільних наукових досліджень всіляко підтримувати спільні наукові публікації, додержуючись при цьому таких умов: а) надіслані для публікації праці повинні висвітлювати наукові проблеми підготовки спеціалістів або питання, що висвітлюють реформу навчання, чи бути результатом спільно проведених досліджень; б) надіслані праці (в обсязі 6 друкованих листів), що

написані на російській, німецькій, французькій або англійській мовах після редагування повинні бути допущені до друку; в) університети зобов'язуються, у випадку необхідності, перекладати на мову своєї країни, забезпечити коректуру статей і їх публікацію.

§ 6

У відповідності до міждержавних угод про культурне співробітництво між СРСР та УНР взаємні візити викладачів обох університетів будуть здійснюватись на таких умовах: а) відвідування проходить шляхом взаємного обміну викладачами, науковими і бібліотечними працівниками обох університетів за рахунок квоти, обумовленої державними угодами про угорсько-радянське культурне співробітництво; б) час перебування визначається згаданими міждержавними планами; в) взаємні відвідування здійснюються після узгодження між ректорами обох університетів. Пропонування кандидатів буде супроводжуватись докладним описом програми відрядження; г) сторони всіляко будуть підтримувати обмін викладачами і співробітниками і прагнутимуть до того, щоб не менш 4—5 чоловік на рік брало участь у вказаному обміні; д) сторони всіляко будуть заохочувати взаємну участь співробітників обох університетів в наукових конференціях і нарадах, а також виступи їх на вказаних конференціях з доповідями. В зв'язку з цим, сторони домовляються про взаємну інформацію не менш ніж за півроку до наступного календарного року про наукові конференції та наради, які плануються у вказаному році.

§ 7

Сторони будуть всіляко сприяти обміну групами студентів, що виїжджають на практику, і студентськими будівельними загонами. В зв'язку з цим сторони рекомендують посилювати зв'язки між комсомольськими організаціями обох університетів, включаючи обмін спортивними делегаціями і колективами художньої самодіяльності.

§ 8

Враховуючи й схвалюючи практику минулих років, сторони беруть на себе такі зобов'язання: а) щорічно до 1 вересня декани факультетів представляють в ректорати, а ректорати обох університетів складають й погоджують між собою конкретні зведені плани співробітництва на кожний рік, які після схвалення відповідних Міністерств вступають в силу. Узгодження планів відбувається шляхом листування, яке буде вестись на угорській та російській мовах; б) ректори університетів призначають конкретних осіб, що відповідають за виконання програми співробітництва на рік.

§ 9

Договір складено на російській та угорській мовах в двох примірниках на кожній мові. Обидва примірники мають однакову силу. Договір вступає в силу після схвалення його відповідними Міністерствами, як органічна складова частина міждержавних угод про культурне співробітництво.

Професор, доктор
МАРТА ФЕРЕНЦ,
ректор Сегедського університету
ім. А. Йожефа.

Професор, доктор
О. В. БОГАТСЬКИЙ,
ректор Одеського ордена
Трудового Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова.

Ференц МАРТА

ПРО УНІВЕРСИТЕТ-ПОБРАТИМ

(З ВИСТУПУ НА ВЧЕНІЙ РАДІ ОДУ)

В Угорщині зв'язки, які існують між Одеським і Сегедським університетами, завжди наводяться як приклад хорошого ділового співробітництва. Навіть керівництво УСРП і особисто тов. Янош Кадар добре інформовані про ці зв'язки і вважають їх дуже позитивними.

Мені хочеться зробити коротке повідомлення про нашу діяльність.

Зараз в університеті три факультети: юридичний, філософський з історичним відділенням, і факультет природничих дисциплін. На юридичному факультеті проводиться велика дослідницька робота, спрямована, у першу чергу, на розвиток досліджень з правових основ соціалістичної держави, а також питань трудової угоди і визначення прав колгоспів.

Філософський факультет складається із філологічного відділення, історичного та іноземних мов. З найбільш важливих питань, розроблюваних на факультеті, слід відзначити дослідження істориками родоводів, в тому числі в районі Сегеда.

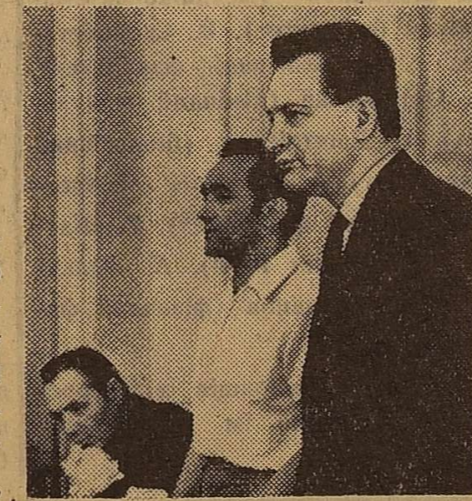
На філологічному кожна група

вивчає літературу і мову. В першу чергу я хотів би сказати, що якраз в цьому напрямку ми маємо можливість одержати велику допомогу одеситів як в галузі мови, так і в галузі російської літератури. Крім російської філології є групи, які вивчають німецьку, італійську, іспанську, французьку та англійську мови. Природно, що і угорську.

І, нарешті, факультет природничих наук. Це хіміки, фізики, математики, біологи, географи. Найбільшого розвитку набуває біологія. Угорська Академія наук створює науково-дослідний центр з біології в місті Сегеді. В ньому фахівці вирішуватимуть проблеми з біофізики, біохімії, мікробіології та генетики.

На факультеті провадяться роботи з основних проблем фізики—теоретичної, квантової і статистичної термодинаміки. Географи займаються питанням нафти. На хімічному відділенні є кафедри органічної хімії, неорганічної, аналітичної, колоїдної тощо.

Після X з'їзду Угорської Соціалістичної Робітничої партії вий-

шла постанова про реформу навчання в Угорщині. Не буду зупинятися на питаннях шкільного навчання, торкнусь тільки університетського. Тут є два головних питання: чому навчати і як навчати? Ми дотримуємось нових тенденцій і уявляємо про університет. Зараз практично не можна дати знання студентам в усіх галузях. Ми прийшли до висновку, що слід давати студентам ґрунтовно основи наук і навчити їх мислити, щоб вони могли правильно застосовувати набуті знання. Цьому сприяє участь студентів в науковій роботі на старших курсах.

Я міг би багато чого розповісти, але не можу зловживати вашою увагою. Я запрошую всіх в наш університет, в наше місто.

Ректор Сегедського університету професор Ф. Марта під час перебування в нашому університеті відвідав судно «Одеський університет», де познайомився з його роботою, яка ведеться в напрямку вивчення ресурсів водоростей Чорного моря.

Професор Ф. Марта побував також на факультетах, де ознайомився з навчальною, науковою роботою й тими проблемами, які там зараз вирішуються.

На фото: після підписання Договору про співробітництво.

Фото В. ШИШИНА.

УГОРЩИНА В СЕРЦІ

У 1967 році згідно програми розвитку дружніх зв'язків між комітетом комсомолу ОДУ і комітетом КІС'а Сегедського університету було укладено договір про постійний обмін студентськими будзагонами, делегаціями НСТ та комсомольськими. У складі будзагону, який працював у 1969 році на будовах Сегеда, був і Микола Будіянський. Про те, як вони працювали, як жили, як їх приймали угорські друзі — його розповідь.

...Останній гудок, і наш поїзд відійшов від Одеського вокзалу. Відстань до Сегеда менша, ніж до Ленінграда. І через 48 годин ми вже були на Сегедському вокзалі. Нас щиро привітали угорські друзі, познайомили з містом, університетом. Швидко минув день.

У понеділок ми, одягнувши відповідну форму, вийшли на об'єкт. Хлопці потрапили на будівництво нового району Сегеда, якому присвоєно ім'я Одеського: на честь міста-побратима. А дівчата відправились у приміський держгосп Секуташ. Оселилися у гуртожитку разом з угорськими студентами. Спершу було важко: пекуче сонце, жодного куща навкруги. Але швидко одужали труднощі. А дівчата працювали з таким ентузіазмом, що виконували норми, які були встановлені для хлопців. Дійшло до курйозу: всі вирішили, що рахівник помилився, поставивши підсумки роботи дівчатам замість хлопців.

Ніщо так не з'єднує, як спільна робота. Ми здружилися з угорськими будівельниками і з німецькими студентами, які також працювали на нашому об'єкті. Розгорнулось соціалістичне змагання.

Ми всі разом відпочивали, проводили спільні концерти, бесіди. Після закінчення строку роботи на будівництві — відпочинок в студентському таборі, а потім поїхали до Будапешта.

...Коли прийшов час від'їзду, ми з сумом покидали гостинну країну, щоб назавжди зберегти у серці пам'ять про привітну Угорщину.

Незабаром наші студенти знову поїдуть до УНР. Обмін став доброю традицією, і новий загін зустрінуть як старих знайомих, дорогих друзів, а ми теж зробимо все, щоб угорським студентам було якомога краще у нас в гостях.

Кожного разу, коли наступають дати, що зв'язані з війною, ми згадуємо загиблих радянських солдат, й знову і знову схилиємо голови перед ними, людьми, які одержали

ПРОПУСК У БЕЗСМЕРТЯ...

В цей червневий день хочеться сказати віршем Людмили Кудрявської...

В кожному селі —
обелиски.
Искры войны.
Окаменевшие искры
Дочери и сыны...
В камень,
как в память,
втиснуты,
золотом тиснены,
списки,
списки,
списки —
искры войны.

Но не вмещает камень,
твердый, холодный гранит,
то, что вмещает память,
то, что сердце хранит...
Золотом выведены по мрамору
імена студентів, які загинули смертю хоробрих в битвах з фашизмом. Їх багато. На кожному факультеті — меморіальна дошка. Сьогодні вони могли б бути викладачами, вченими, інженерами, але куля обірвала їх шлях. Багато хто з них ступив лише один крок в атаці — і він виявився останнім в його житті і першим у безсмерті.

На колонах філологічного — мармурові дошки. Імена, імена...
Всі вони хотіли бути гарними філологами, більшість з них писали вірші, оповідання, мріяли про наукову роботу.

Вони пішли на фронт дев'ятинадцятирічними хлопчиками, змінивши книги, конспекти на автомати. Пішли пішки, по Миколаївському шляху. Їм виділили по 5 карбованців, буханці хліба й по півкілограму мюнапасе...

Всі вони добровольцями прийшли у військкомат з аудиторії. Вони були студентами різних кур-

Володимир Шенсневич
Микола Чубенко
Юрій Кузьмін
Дмитро Кметюк
Яків Коренбліт
Кость Шевченко
Олександр Тіриков
Михайло Шевченко
Юрій Дарабанов
В'ячеслав Бондар
Кость Крушельницький
Павло Хмурань

Вони загинули, але вони перемогли і смертю своєю одержали пропуск... в безсмерті.

22 ЧЕРВНЯ — 30-ТА РІЧНИЦЯ З ДНЯ ПОЧАТКУ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ.

В 1942 році загинув Михайло Шевченко (4-й курс українського відділення). З простріленими грудьми впав під Кенігсбергом Владислав Галицький, на Малій Землі кинувся під гусениці танків Герасим Вовченко, не довелось зустріти День Перемоги Андрію Свистуну...

Сьогодні, коли ми входимо на факультет, ще і ще раз читаємо їх імена, схилиємо голову перед пам'яттю про них. Своім життям, своєю кров'ю ці хлопці завоювали для нас право на життя, на навчання, на мрію. Їм було стільки ж, скільки нам зараз, цим хлопцям, які були такими схожими на нас й наших однокурсників:

Борис Сироватко
Герасим Пивоваров
Яків Вовченко
Кость Литвинович
Яків Зайченко
Іван Іванов
Зіновій Махальников
Євген Дубров
Владислав Балицький
Сергій Лук'яненко
Ілля Ариберг
Фріц Дінераман

В. ГРИЩЕНКО,

студент філологічного факультету.

2 червня 1942 року в бою під Обливською (Ростовська область на Дону) загинув смертю хоробрих викладач історії України Іван Антонович Адамов, ім'я якого першим стоїть на дошці Бойової Слави нашого університету.

В повідомленні, яке отримала дружина — вчителька 1-ої школи

Перед війною, в 1940 році він закінчив аспірантуру, захистив кандидатську дисертацію, в якій простежував історію революційного руху на півдні України.

22 червня пішов до райвійськкомату.

Старший політрук І. А. Адамов брав участь у боях під Сталінградом. Військова частина, в якій він воював, формувалась у Сталінграді і його друзі в листі до дружини після війни писали: «...він був

На факультет не повернувся

м. Котовська (Одеська область), говориться: «Ваш чоловік — політрук Адамов Іван Антонович, уродженець села Комарово, Котовського району в бою за Соціалістичну Батьківщину вірний воїнській присязі, виявив героїзм і мужність й загинув 2-го червня 1942 року».

Народився І. А. Адамов в 1910 році в сім'ї бідного селянина села Комарово Котовського району Одеської області.

В 1928 році Іван Адамов закінчив 7 класів Нестойтської семирічної школи. Мріяв про професію вчителя й тому в 1929 році вступив до педтехнікуму м. Тульчина. Закінчив його у 1933 році. Педтехнікум рекомендував його як відмінного студента у вищий педагогічний учбовий заклад В 1933 році, відмінно склавши вступні іспити, він навчається на історичному факультеті Одеського держуніверситету. Закінчив університет в 1937 році і був прийнятий до аспірантури зі спеціальності історія України. В цьому ж році він став кандидатом, а в 1938 році — членом партії.

зразковим чоловіком й батьком, судячи по тому, як він непокоївся про Вас...».

В той час, коли полк займав бойову позицію на підступах до Сталінграда — біля станиці Обливської (на Дону) фашисти скинули десант. Розгорілася битва. В цьому бою смертю хоробрих загинув доцент, кандидат історичних наук, талановитий вчений і викладач Іван Антонович Адамов.

Слід додати, що дочка його Олена закінчила Котовську середню школу, вступила на хімічний факультет Одеського університету й успішно його закінчила в 1963 році. Зараз вона працює старшим науковим співробітником в Калузі.

Пам'ять І. А. Адамова шанують на історичному факультеті ОДУ, на кафедрі історії України і виховують студентів на прикладі славного, хоча й короткого його життя.

В. РУЖЕЙНИКОВ,
доцент кафедри педагогіки,
голова військово-історичної секції.

ДЕНЬ ЛІТНЬОГО СОНЦЕСТОЯННЯ

Але у райвійськкоматі дотримувалися іншої думки. По-перше, зараз треба забезпечити охорону залізниці. І комсомольці стояли на сторожі всієї дільниці дороги від рідного Вознесенська до Помішної, чергували у загонах ППО.

А мимо йшли вже на схід наші війська. Хлопці кидалися до командирів: «Візьміть нас. Ми повинні бути разом з вами». «Куди вам, хлопці!» — відповідали їм. Декого, тих, хто був старше, брали. А Юрі було зовсім прикро. Він у свої сімнадцять виглядав зовсім хлопчиськом...

Потім почалися важкі роки. Німці розшукували молодих хлопців і дівчат, гнали до Німеччини. Третьюму району потрібна була робоча сила. Дійшла черга до сестри — Тетяни. Йому ж вдалося уникнути угону — пішов на сільгоспроботи. А Тетяну вони більш

не бачили вже ніколи...

З нетерпінням чекали молоді хлопці свого часу. Все сильніше закипала ненависть до загарбників. І от вже загуркотіло біля Вознесенська. Нестримним потоком йшли на Захід лави радянських бійців. Настав час визволення. У квітні 1944-го Юрій Шмандін став до лав Червоної Армії. Він потрапив у 157-у гвардійську стрілецьку дивізію. Брав участь у боях за Бендерський плацдарм.

Справжнім своїм бойовим хрещенням Юрій Михайлович вважає бої під Ковелем. Йому, ще не досить обстріляному солдату, який тільки-но понюхав пороху, не судилося на місці.

Він багато зрозумів у тих боях, багато чого навчився. Події під Ковелем глибокого запали йому у серце. Тоді він вперше хо-

вав бойових друзів. Непомітно прийшов досвід. У подальших боях за форсування Західного Буга молодий кулеметник проявив справжню хоробрість і його було нагороджено орденом Слави третього ступеню.

Потім була Польща, форсування Вісли. Низькі хмари, дрібний дощ. «Юнкерси» весь час бомблять плацдарм. Однак скинути радянських бійців фашистам не вдалося. Навпаки, плацдарм розширювався, незважаючи на несприятливі умови для бойових дій. У запеклих боях пройшли осінь та зима. Ю. Шмандін, який здійснював зв'язок між командиром роти і взводами, у одному з боїв проявив кмітливість і відвагу. І відповідно нагорода — медаль «За відвагу».

На відомому Кюстринському плацдармі Юрія Михайловича

було поранено. День Перемоги він зустрів у госпіталі. Повернувся старший сержант Шмандін до лав армії і прослужив до 1947 року. Демобілізувавшись, Юрій Михайлович вступає до Одеського технологічного інституту. На іспиті з математики він виявив неабиякі знання і професор В. П. Цесевич запропонував йому перейти на фізмат університету. Так почався його шлях вченого-математика.

Зараз Юрій Михайлович — доцент кафедри алгебри і теорії чисел.

...І знову прийшла пора літнього сонцестояння. Минуло тридцять років з того дня, коли ворог напав на нашу Вітчизну, але ніколи не вмере пам'ять воїнів про події тих днів. Не забуваються бойові друзі й бойові рани. Час не панує над ними.

А. КУЗЬМІН.
НА ФОТО: Ю. М. Шмандін у 1944 році.

Цей день був найдовшим у 1941 році. Коротка — настільки, що «зоря доганяє другу» — ніч, посумувавши сутінками і, не встигнувши як слід опанувати землю, вмерла. Почався новий день, той самий, найдовший у році, день літнього сонцестояння...

Він розірвав буття на дві нерівні частини — щасливе життя і суворе випробування, мир і війну, провів чорну межу у житті радянського народу.

Випускники Вознесенської школи, як і всі випускники країни напередодні святкували закінчення десятого класу. А вранці, у неділю, зібралися біля школи, щоб обговорити головне питання: що робити? Вирішили — всі йдуть на фронт.

В НАУКОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ

До 30-ї річниці з початку Великої Вітчизняної війни наукова бібліотека нашого університету підготувала виставку книг, присвячену цій даті.

На виставці — художня та документальна література, яка розповідає про початок Великої Вітчизняної війни, спогади видатних воєначальників тощо.

ДРУГА ПРОФЕСІЯ

Студентки багатьох факультетів оволодівають другою спеціальністю — медичної сестри. Їх навчають лікарі-практики міста. Серед них і Вакуєва Галина Петрівна — лікар-хірург першої міської лікарні.

Багато дівчат нашого університету закінчили курси медсестер товариства Червоного Хреста й зараз з вдячністю згадують своїх наставників, а серед них — і Михайла Гедіоновича Хаїта, який, пройшовши шляхами війни, ось вже протягом багатьох років передає молодим свій великий досвід в лікарській справі (фото часу війни).

